Jaarverslag 2006
College van Toezicht collectieve beheersorganisaties
Auteurs- en naburige rechten

College van Toezicht Auteursrecht
Postbus 556
2501 CN ‘s – Gravenhage
www.cvta.nl

1. Inleiding

1.1. Algemeen

Op 15 juli 2003 is de Wet toezicht collectieve beheersorganisaties auteurs- en naburige rechten (hierna: de wet) inwerking getreden. Deze wet heeft geleid tot de instelling van het College van Toezicht collectieve beheersorganisaties voor Auteurs- en naburige rechten (hierna: het College). Het College is belast met het toezicht op de inning en de verdeling van vergoedingen door collectieve beheersorganisaties als bedoeld in de wet: de Vereniging Bureau voor Muziekauteursrecht (Buma), de Stichting Reprorecht, Stichting De Thuiskopie, de Stichting ter exploitatie van naburige rechten (Sena) en de Stichting Leenrecht. Het College ziet erop toe dat de collectieve beheersorganisaties een overzichtelijke (financiële) administratie bijhouden, de verschuldigde vergoedingen op rechtmatige wijze innen en tijdig en zo volledig mogelijk verdelen onder de uiteindelijke rechthebbenden, aan betalingsplichtigen en rechthebbenden voldoende inzicht verschaffen in hun algemene en financiële beleid, transparante tariefstructuren hanteren, en voldoende zijn uitgerust om hun taken naar behoren uit te voeren. In dit jaarverslag doet het College verslag van zijn werkzaamheden in 2006.

In 2006 was het College als volgt samengesteld: H.F. Dijkstal (voorzitter), mr. Th.R. Bremer (lid) en C.J. Regoort RA (lid). Het College werd ondersteund door een secretaris, mr. D.J. Hesemans. Het College is in 2006 vijf maal bijeen geweest in reguliere vergaderingen en heeft daarnaast hoorzittingen en een aantal bijzondere bijeenkomsten gehouden. In de loop van 2006 heeft drs. M. Sanders het College als plaatsvervangend lid versterkt en in die hoedanigheid enkele vergaderingen van het College bijgewoond.

1.2. Opbouw jaarverslag

Hoofdstuk 2 gaat over de toezichtfunctie van het College, alsmede over de aard van het toezicht. In hoofdstuk 3 wordt ingegaan op de belangrijkste werkzaamheden van het College in 2006. In hoofdstuk 4 wordt een overzicht gegeven van de kerncijfers van de collectieve beheersorganisaties in 2005 en de voorlopige cijfers over 2006. Hierbij zij opgemerkt dat dit hoofdstuk voornamelijk tot doel heeft een globaal overzicht te geven van de bedragen die omgaan bij het wettelijk collectief beheer. Hoofdstuk 5 geeft per collectieve beheersorganisatie een overzicht van een aantal relevante ontwikkelingen in 2006 op het gebied van het wettelijk collectief beheer. Hoofdstuk 6 bevat de financiële verantwoording van het College. In hoofdstuk 7 ten slotte wordt kort ingegaan op de speerpunten van het College voor 2007.

2. De toezichtfunctie

2.1. Noodzaak van toezicht

De collectieve beheersorganisaties als bedoeld in de wet ontlenen aan de Auteurswet 1912 en de Wet op de naburige rechten (WNR)een monopoliepositie op het gebied van collectief beheer van rechten. Zij bekleden deze positie ten opzichte van zowel rechthebbenden als gebruikers van beschermde werken en prestaties. De wetgever heeft om verschillende redenen voor deze monopoliepositie gekozen. Allereerst hebben rechthebbenden in bepaalde gevallen belang bij een sterke vertegenwoordigende organisatie tegenover met name de grote institutionele gebruikers van beschermde werken en prestaties. De ervaring heeft geleerd dat zonder een deugdelijke en gelegitimeerde beheersorganisatie de praktische effectuering van vergoedingsrechten vaak niet goed te realiseren is. Een collectieve beheersorganisatie heeft bovendien voordelen voor gebruikers: er is één duidelijk loket waar zij terecht kunnen voor de betaling voor het gebruik van beschermde werken en prestaties, waar zij zich anders telkens tot de individuele rechthebbenden hadden moeten wenden.

De wetgever heeft toezicht op collectieve beheersorganisaties om een aantal redenen wenselijk geacht. Allereerst omdat de collectieve beheersorganisaties beschikken over een wettelijk monopolie. Voorts omdat bij eigen-recht-organisaties (de collectieve beheersorganisaties, uitgezonderd Buma) aan rechthebbenden wettelijk de mogelijkheid is ontnomen om rechten zelfstandig uit te oefenen. Ten slotte heeft de wetgever van belang geacht dat collectieve beheersorganisaties belangrijke maatschappelijke en economische taken vervullen, waarmee tevens grote financiële belangen gemoeid zijn.

2.2. Aard van het toezicht

Het College kiest bij zijn werkzaamheden voor toezicht op afstand. Uitgezonderd de situaties waarin de wet bepaalt dat besluiten van collectieve beheersorganisaties de voorafgaande goedkeuring behoeven (zoals wijziging van statuten), spreekt het College zich in beginsel niet vooraf uit over te nemen beslissingen. Collectieve beheersorganisaties past in eerste instantie een door hun wettelijke taakuitoefening ingegeven belangrijke eigen verantwoordelijk bij het nemen van besluiten. Het College beoordeelt achteraf, aan de hand van het concrete handelen van de collectieve beheersorganisaties, of zij op juiste wijze uitvoering hebben gegeven aan de hun krachtens de wet opgedragen taken. Hiervan wordt verslag gedaan in jaarverslagen, of zonodig in tussenliggende rapportages aan de Minister van Justitie. Gelet op dit uitgangspunt woont het College in beginsel geen bestuursvergaderingen van collectieve beheersorganisaties bij. Afhankelijk van de actualiteit of agenda kan worden besloten om wel aanwezig te zijn bij een bestuursvergadering. Daarnaast heeft het College op reguliere en ad hoc basis contact met de bestuursvoorzitters, directeuren, en accountmanagers van de organisaties. In deze reguliere contacten is in 2006 onder meer gesproken over de informatievoorziening door collectieve beheersorganisaties aan het College, lopende onderzoeken door het College, ontwikkelingen in beheerskosten en de Stichting Cedar.

Bij toezicht op afstand past ook dat het College niet fungeert als klachtorgaan voor rechthebbenden of gebruikers van beschermde werken of prestaties tegen collectieve

beheersorganisaties. Aan het College worden regelmatig en steeds vaker klachten voorgelegd over collectieve beheersorganisaties, zelfs klachten die geen verband houden met de (primaire) taakuitoefening door deze organisaties. Deze klachten worden met name door individuele betalingsplichtigen en rechthebbenden ingediend. Vaak gaan zij over de hoogte van tarieven, de opstelling van collectieve beheersorganisaties in tariefonderhandelingen, alsmede (vermeende) aanspraken op vergoedingen. Naar het oordeel van het College dienen partijen in beginsel in onderling overleg tot een vergelijk te komen. Eventueel kunnen zij in concrete gevallen hun geschil voorleggen aan de rechter. Vaak komt zo'n geschil neer op de beoordeling van de vraag of in concrete gevallen aan de vereisten voor de verschuldigdheid van een vergoeding is voldaan. Het antwoord op deze vraag is in laatste instantie doorgaans voorbehouden aan de (Europese) rechter. De werkzaamheden van het College spitsen zich toe op het in het algemeen beoordelen van de vraag of collectieve beheersorganisaties hun taken naar behoren uitvoeren, of zij gelden tijdig en zo volledig mogelijk uitbetalen en of daarmee geen te hoge kosten of andere inhoudingen gemoeid zijn.

Ook het bemiddelen in conflicten tussen bijvoorbeeld betalingsplichtigen en collectieve beheersorganisaties is om voornoemde redenen geen kerntaak van het College. De wetgever heeft aan het College wel bemiddelingsbevoegdheden toegekend, vanuit de gedachte dat toezicht houden en bemiddelen niet onverenigbare activiteiten zijn. Voorop staat echter, zoals gezegd, dat partijen in eerste instantie onderling tot een vergelijk moeten komen. Daartoe is het van belang dat beheersorganisaties een interne klachtenprocedure hanteren. Op grond van artikel 14, tweede lid, van de wet kunnen belanghebbenden zich tot het College wenden, indien de interne geschillenregeling van een beheersorganisatie is doorlopen. De wet stelt derhalve een procedurele voorwaarde aan de behandeling van een klacht door het College, opdat geschillen die daarvoor in aanmerking komen zoveel mogelijk in eigen huis worden opgelost en het College niet onnodig wordt belast. Het College kan vervolgens een niet bindend advies geven aan partijen ter beslechting van het geschil. Het College gebruikt deze bevoegdheid terughoudend. Daartoe is het wenselijk dat collectieve beheersorganisaties, naast een geschillenregeling voor rechthebbenden (waarover zij op grond van artikel 2, tweede lid, van de wet moeten beschikken), zoveel mogelijk ook geschillenregelingen hebben voor betalingsplichtigen.

Indien het College klachten bereiken, controleert het College de betrokken collectieve beheersorganisatie met name op de bij de klachtafhandeling gevolgde procedure en de vraag of daarbij redelijk te werk is gegaan. Wanneer dat niet het geval is, kan het College de betrokken collectieve beheersorganisatie aanbevelen de klacht opnieuw in behandeling te nemen c.q. andere maatregelen te treffen.

2.3. Uitoefening van het toezicht

2.3.1. Toezichtscriteria

De taak van het College is te beoordelen of de collectieve beheersorganisaties hun wettelijke taken ten aanzien van het innen en verdelen van vergoedingen naar behoren uitoefenen. Daarbij wordt onder meer aan de volgende criteria getoetst:

a) Houden de collectieve beheersorganisaties een overzichtelijke (financiële) administratie bij?
b) Verschaffen collectieve beheersorganisaties aan rechthebbenden en betalingsplichtigen voldoende inzicht in hun algemene en financiële beleid?
c) Zijn de collectieve beheersorganisaties voldoende toegerust om hun taken naar behoren te kunnen uitoefenen?
d) Worden de door de collectieve beheersorganisaties geïnde bedragen op rechtmatige wijze en tijdig over de rechthebbenden verdeeld, overeenkomstig de repartitiereglementen?
e) Houden de collectieve beheersorganisaties bij de uitoefening van hun werkzaamheden voldoende rekening met de belangen van betalingsplichtigen?
f) Hebben de collectieve beheersorganisaties deugdelijke geschillenregelingen voor belanghebbenden?
g) Behandelen collectieve beheersorganisaties gelijke gevallen op gelijke wijze?
h) Hanteren de collectieve beheersorganisaties een transparante tariefstructuur?

2.3.2. Financiële transparantie

Het College hecht aan heldere financiële rapportages door collectieve beheersorganisaties. Duidelijk moet zijn wat de geldstromen zijn, op welke wijze deze lopen, hoeveel vergoedingen geïnd worden, hoeveel uitgekeerd wordt, welk deel van de gelden ten goede komt aan fondsen ten behoeve van sociale en culturele doelen en wat de totale kosten van het collectief beheer zijn. Daartoe dient in ieder geval het volgende te worden bezien:

- Welk deel van de geïnde gelden beschikbaar is voor repartitie aan rechthebbenden.
- Wat de bestemmingen zijn van het deel van de geïnde bedragen dat niet rechtstreeks wordt gereparteerd aan rechthebbenden, of deze bestemmingen redelijk zijn en of deze bedragen niet een te groot deel uit maken van de geïnde bedragen. In dit verband moet onder meer worden gedacht aan het reserveren van gelden voor sociale en culturele doeleinden.
- Of de totale beheerskosten redelijk zijn in verhouding tot de geïnde bedragen. Daarbij moeten ook de kosten worden betrokken die worden gemaakt door de repartitieorganisaties.
- Of repartitie snel genoeg plaatsvindt en compleet is.
- Of gereparteerd wordt aan buitenlandse rechthebbenden.
- Of gelden van buitenlandse betalingsplichtigen worden verdeeld onder Nederlandse rechthebbenden.

Ten aanzien van Stichting De Thuiskopie heeft in 2005 een breder onderzoek plaatsgevonden, waarbij de repartitie onder uitvoerende kunstenaars bijzondere aandacht heeft gekregen. In 2006 heeft dit onderwerp een vervolg gekregen. Hierop wordt in het vervolg van dit verslag teruggekomen. In de toekomst wenst het College met name meer inzicht te verkrijgen in de repartitie van gelden aan buitenlandse rechthebbenden, alsmede de inning van gelden vanuit het buitenland en de repartitie daarvan onder Nederlandse rechthebbenden. Tevens wenst het College zich in de toekomst meer in het bijzonder te buigen over de vraag of de totale beheerskosten en andere inhoudingen, zowel afzonderlijk als in hun geheel beschouwd, redelijk zijn in verhouding tot de geïnde bedragen.

2.4. Afstemming met werkzaamheden NMa

Op grond van artikel 4 van de wet oefent het College geen toezicht uit op collectieve beheersorganisaties, voor zover toezicht wordt uitgeoefend door de Nederlandse Mededingingsautoriteit (NMa). Indien gedragingen van beheersorganisaties misbruik van een economische machtspositie vormen of leiden tot verhindering, beperking of vervalsing van mededinging, kunnen belanghebbenden de NMa op deze gedragingen wijzen. Uit de totstandkominggeschiedenis van de wet blijkt dat de toezichthoudende taken van het College en de NMa complementair zijn. Daardoor zal ieders optreden zich richten op verschillende aspecten van het functioneren van een beheersorganisatie. Er kan samenloop van toezicht zijn, maar dan telkens vanuit verschillende invalshoeken en op verschillende aspecten. Zo zal het bijvoorbeeld op de weg van de NMa liggen om zich te buigen over de vraag of door beheersorganisaties gehanteerde tarieven misbruikelijk in de zin van de Mededingingswet zijn en zal het eerder aan het College zijn om zich te buigen over de vraag of tarieven voldoende transparant en kenbaar zijn. Tussen het College en de NMa zijn werkafspraken gemaakt over de afbakening van taken, het zonodig gezamenlijk optreden in specifieke situaties en het elkaar tijdig signaleren van zaken die overlappen met of raken aan het taakgebied van de ander. In deze werkafspraken is bevestigd dat toezicht dat uitsluitend of in overwegende mate betrekking heeft op de hoogte en totstandkoming van de tarieven onder de verantwoordelijkheid van de NMa valt.

3. Werkzaamheden College in 2006

3.1. Onderzoek Stichting De Thuiskopie

3.1.1. Onderzoeksrapport december 2005

In zijn jaarverslag over 2005 is het College ingegaan op het integrale onderzoek in 2005 naar de gang van zaken met betrekking tot thuiskopiegelden. Eind december 2005 is over de uitkomsten van dit onderzoek gerapporteerd aan de Minister van Justitie, die hierover in januari 2006 de Tweede Kamer heeft geïnformeerd (Kamerstukken II 2005/06, 30300 VI, nr. 113). Het College kwam in zijn rapport tot de conclusie dat de situatie bij Stichting De Thuiskopie van dien aard was dat ingrijpen, in ieder geval door de stichting zelf, aangewezen was. Het College kwam daarbij in hoofdlijnen tot de volgende aanbevelingen:

A. Collectieve beheersorganisaties moeten voorzien in een deugdelijke financiële verantwoording en informatievoorziening.
B. Collectieve beheersorganisaties moeten de inning, repartitie en inhoudingen van gelden door henzelf, alsmede door bij de verdeling ingeschakelde andere organisaties, tot uitdrukking brengen in geconsolideerde financiële overzichten (matrixen). Deze overzichten moeten worden gewaarmerkt door een onafhankelijke registeraccountant.
C. Er moet een kwalitatief goed extern en onafhankelijk Electronic Data Processing (EDP)-onderzoek worden verricht naar het zogenoemde VUIK-systeem.
D. Collectieve beheersorganisaties moeten de aanwijzing van repartitieorganisaties – ook de bestaande – verbinden aan een duidelijke termijn.
E. Besluitvorming door het bestuur dient in volledige onafhankelijkheid tot stand te komen.

Stichting De Thuiskopie werd verzocht om binnen drie maanden aan het College een uitgewerkt plan te presenteren aan de hand waarvan zij uitvoering zal geven aan de aanbevelingen. Bovendien werd Thuiskopie verzocht om binnen zes maanden een volledige, definitieve financiële verantwoording af te leggen over het incassojaar 2004.

3.1.2. Vervolgonderzoek 2006

In 2006 heeft het onderzoek naar de situatie bij Thuiskopie een vervolg gekregen. Daarbij stond met name de vraag centraal of Thuiskopie op juiste en volledige wijze invulling heeft gegeven aan de aanbevelingen van het College van december 2005.

Bij beoordeling van een en ander is het College tot de conclusie gekomen dat Thuiskopie met het overgelegde plan van aanpak, en de vervolgens begonnen uitvoering daarvan tot nog toe, in voldoende mate gevolg heeft gegeven aan de aanbevelingen A, B, C en D. Aanbeveling E (onafhankelijke besluitvorming door het bestuur) wordt door het College in een afzonderlijk, breder kader opgepakt. In dat verband wordt onder meer onderzoek verricht naar de bestuurlijke, persoonlijke, financiële en juridische verhoudingen tussen de verschillende auteursrechtenorganisaties en de repartitieorganisaties. Op dit nog lopende onderzoek wordt elders in dit jaarverslag dieper ingegaan.

Voorts is het College gebleken dat de door Thuiskopie in september 2006 overgelegde financiële verantwoording over het incassojaar 2004 achteraf gezien onjuist was. Deze onjuistheden kwamen aan het licht bij de in oktober 2005 aan het College overgelegde nadere financiële verantwoording. Met de verantwoording over 2005 zijn volgens Thuiskopie wel de juiste gegevens opgeleverd.

Daarnaast constateerde het College dat bij de verdeelorganisaties van Thuiskopie op 31 december 2005 een bedrag van ca. 57 miljoen euro lag te wachten op verdeling onder de uiteindelijke rechthebbenden. De werkelijke omvang van dit probleem is pas inzichtelijk geworden met de nieuwe wijze van financieel rapporteren door Thuiskopie. De eindrapportage van het College is in januari 2007 aan de Minister van Justitie aangeboden.

3.2. Tussenbalans ervaringen met de wet

3.2.1. Inleiding

Medio 2006 heeft het College de minister van Justitie, bij wege van tussenbalans, geïnformeerd over eer drie jaar ervaring met de wet en het toezicht in de praktijk op collectieve beheersorganisaties. Daartoe is het College achtereenvolgens ingegaan op a) de informatiepositie van het College, b) het toezicht op andere organisaties dan de vijf collectieve beheersorganisaties, en c) de ondersteuning en financiering. Het College heeft daarbij opgemerkt dat deze punten een grondslag zouden kunnen vormen voor de aanpassing van de wet op kortere termijn, zodat enkele totnogtoe in de praktijk ervaren problemen bij de uitvoering van het toezicht kunnen worden opgelost.

3.2.2. De informatiepositie van het College

Collectieve beheersorganisaties die verdeelorganisaties inschakelen bij hun taakuitoefening blijven verantwoordelijk voor de uitoefening van deze taken en dienen ervoor zorg te dragen dat het College kan beschikken over de financiële informatie die het nodig heeft voor zijn taakuitoefening (artikel 5, derde lid, van de wet). Indien het College wil beschikken over informatie van verdeelorganisaties, dient het zich formeel te wenden tot de betrokken collectieve beheersorganisaties, die vervolgens de informatie moeten opvragen bij de repartitieorganisaties. Hoewel de informatiepositie van het College hiermee verzekerd lijkt, levert de onmogelijkheid van het College om informatie rechtstreeks op te eisen van derde organisaties in de praktijk problemen op. Informatie komt regelmatig te laat en soms onvolledig bij het College aan. Wanneer een derde organisatie om welke reden dan ook medewerking weigert aan een collectieve beheersorganisatie, blijkt deze collectieve beheersorganisatie in de praktijk dikwijls onvoldoende bij machte om de gewenste informatie te verkrijgen.

Het College heeft de Minister bericht dat, gelet op praktijkervaringen, de informatiepositie en het snel en slagvaardig optreden door het College belangrijk zou verbeteren wanneer het de gewenste informatie rechtstreeks kan opeisen van de betrokken derde organisaties. Informatie kan hierdoor sneller, efficiënter en gerichter worden opgevraagd en verkregen.

3.2.3. Toezicht op andere organisaties

Toezicht door het College beperkt zich tot de vijf “wettelijke” collectieve beheersorganisaties. Op andere organisaties, waarvan het doel of de feitelijke werkzaamheden geheel of in belangrijke mate bestaan uit de inning en verdeling van auteursrechtelijke en nabuurrechtelijke vergoedingen, wordt geen toezicht door het College uitgeoefend omdat zij zich toeleggen op vrijwillig collectief beheer. De maatschappelijke impact van deze organisatie voor zowel rechthebbenden als betalingsplichtigen verschilt in de praktijk in veel gevallen echter niet wezenlijk van die van de vijf wettelijke collectieve beheersorganisaties.

Het College heeft daarom de Minister van Justitie in overweging gegeven te bezien in hoeverre het bestaande toezicht kan worden uitgebreid tot andere auteursrechtenorganisaties. Daarbij verdient onder meer overweging auteursrechtenorganisaties de mogelijkheid te bieden zich vrijwillig onder het toezicht van het College te laten vallen.

3.2.4. Ondersteuning en financiering

Het College wordt thans gefinancieerd door de collectieve beheersorganisaties. Gelet op het maatschappelijk belang dat wordt gediend met het toezicht, de gebleken weerstand bij de beheersorganisaties en vanuit de gedachte dat de overheid de kosten dient te dragen van het toezicht dat zij wenselijk acht, heeft het College de Minister van Justitie in overweging gegeven om de financiering van het toezicht niet langer te laten bekostigen door de collectieve beheersorganisaties, doch vanuit de algemene middelen te bekostigen.

3.2.5. Consultatie wijziging wet toezicht

De tussenbalans van het College was mede aanleiding voor de Minister van Justitie om te werken aan een concept wetsvoorstel tot wijziging van de wet. Voorts beoogt de Minister hiermee tegemoet te komen aan een door de Tweede Kamer aangenomen motie om te komen met voorstellen om de transparantie en het goed beheer bij auteursrechtenorganisaties te vergroten en in toereikend toezicht te voorzien (Kamerstukken II 2006/07, 30800 XII, nr. 24). De belangrijkste elementen van dit concept wetsvoorstel komen – kort gezegd – op het volgende neer:

- Buma, dat thans alleen onder het repressief toezicht door het College valt, komt ook onder het preventief toezicht te vallen.
- Naast de wettelijke collectieve beheersorganisaties komen ook andere auteursrechtenorganisaties onder het toezicht te vallen. In een bijlage bij de wet worden auteursrechtenorganisaties opgenomen waarover het toezicht zich in de toekomst eveneens zou moeten uitstrekken (zie daarover ook paragraaf 3.2.3).
- Collectieve beheersorganisaties moeten voldoen aan de eisen van financiële transparantie en dienen hun jaarverslagen openbaar te maken.
- Er wordt voorzien in een informatieplicht op grond waarvan derde organisaties – voor zover zij niet reeds direct onder het toezicht vallen – door het College gevraagde inlichtingen moeten verschaffen (zie daarover ook paragraaf 3.2.2).
- Het College krijgt de bevoegdheid tot het opleggen van bestuurlijke boeten.

- Buma en Sena dienen op verzoek van organisaties van betalingsplichtigen vergoedingen te innen door middel van één factuur (zie daarover ook het jaarverslag 2005 van het College, paragraaf 5.2).

Het concept wetsvoorstel is in december door de Minister van Justitie ter consultatie openbaar gemaakt. Een eventuele wetswijziging kan voor het College een belangrijke uitbreiding van zijn taken en belasting betekenen. Bij toekomstige begrotingen van het College zal hiermee rekening worden gehouden.

3.3. Voorgenomen onderzoeken

Het College heeft onderzoeken geëntameerd naar de door collectieve beheersorganisaties gehanteerde geschillenregelingen, naar de aangehouden fondsen voor sociale en culturele doeleinden en naar de personele, financiële, juridische en bestuurlijke verhoudingen tussen auteursrechtenorganisaties. Deze onderzoeken - die in 2007 een vervolg zullen krijgen - komen hieronder kort aan de orde. Daarnaast is het College voornemens om in 2007 onderzoek in te stellen naar de voortgang van de repartitie. In 2007 zal het College over de uitkomsten van de onderzoeken afzonderlijk rapporteren.

3.3.1. Geschillenregelingen

Bij het onderzoek naar de geschillenregelingen staat de vraag centraal of de huidige geschillenregelingen van de collectieve beheersorganisaties voldoen aan de gestelde vereisten op grond van artikel 2, tweede lid, onderdeel e, van de wet. Tevens beziet het College de wenselijkheid dat collectieve beheersorganisaties daarnaast beschikken over regelingen voor het beslechten van geschillen tussen de betreffende beheersorganisaties en betalingsplichtigen. Daarbij kan het onder meer gaan om geschillen over de hoogte van de verschuldigde vergoedingen in concrete situaties.

3.3.2. Fondsenvorming en kostenstructuren

Bij het onderzoek naar de door collectieve beheersorganisaties – en eventueel door hen ingeschakelde verdeelorganisaties – getroffen inhoudingen ten behoeve van collectieve fondsen voor sociale en culturele doelen staat allereerst de vraag centraal welke inhoudingen plaatsvinden, om welke bedragen het daarbij gaat en welke doelen daarmee worden nagestreefd. Vervolgens beziet het College of de ingehouden bedragen niet een te groot deel van de voor repartitie beschikbare bedragen opslokken, of het redelijk is dat – in het geval van repartitie via verdeelorganisaties – op verschillende plaatsen in het repartitietraject inhoudingen plaatsvinden, en in hoeverre rechthebbenden de mogelijkheid moeten hebben af te zien van een bijdrage aan dergelijke fondsen. Ten slotte buigt het College zich over de criteria die worden gehanteerd bij de besteding van de gelden. Overigens heeft het College in zijn jaarverslag over 2005 reeds aangegeven dat het aan collectieve beheersorganisaties in beginsel vrij staat ervoor te kiezen algemene fondsen voor sociale en culturele doeleinden in te stellen, en in hun reglementen te bepalen dat niet uit te keren gelden naar deze fondsen vloeien. Daarbij is onder meer van belang dat dergelijke fondsen vaak een

historische, politieke of internationale achtergrond kennen. Wanneer dergelijke fondsen eenmaal zijn ingesteld, is er een toezichthoudende taak voor het College weggelegd. Mede gelet op de taak van collectieve beheersorganisaties om vergoedingen te innen en verdelen ten behoeve van rechthebbenden, ligt het op de weg van het College erop toe te zien dat deze fondsenvorming niet leidt tot een eigen vermogen van beheersorganisaties. Evenmin mogen deze fondsen - zowel afzonderlijk bezien als tezamen genomen met de inhoudingen voor beheerskosten en overige inhoudingen - een te groot deel van de te reparteren gelden opslokken.

3.3.3. Personele, financiële, juridische en bestuurlijke verhoudingen

Het onderzoek naar de personele, financiële, juridische en bestuurlijke verhoudingen tussen auteursrechtenorganisaties heeft in de eerste plaats tot doel een zo volledig mogelijk inzicht te verkrijgen in de bij het beheer van door collectieve beheersorganisaties geïncasseerde gelden betrokken organisaties en personen en de onderlinge verhoudingen tussen deze organisaties en personen. Voorts staat de vraag centraal of deze verhoudingen het gevaar in zich dragen van onvoldoende onafhankelijke besluitvorming door de besturen van collectieve beheersorganisaties, en zo ja, welke oplossingen denkbaar zijn. De bestaande verhoudingen zijn vaak historisch gegroeid en soms zelfs statutair verankerd. Dat dient echter niet de mogelijkheid te ontnemen de betreffende relaties (opnieuw) kritisch onder de loep te nemen en zonodig wijzigingen aan te brengen.

3.3.4. Voortgang van de repartitie

Het College is voornemens om in 2007 onderzoek te verrichten naar de voortgang van de repartitie van vergoedingen door de collectieve beheersorganisaties en de eventueel door hen ingeschakelde verdeelorganisaties. Bij dit onderzoek staat in ieder geval centraal de vraag of vergoedingen binnen een redelijke termijn worden verdeeld onder de uiteindelijke rechthebbenden en of niet te veel gelden onverdeeld blijven. Daarbij zal - voor zover mogelijk - ook aandacht worden besteed aan de doorbetalingen door buitenlandse zusterorganisaties van Nederlandse collectieve beheersorganisaties.

3.4. Reglement investeringen

Op grond van artikel 5, eerste lid, onderdeel a, van de wet dienen collectieve beheersorganisaties het College vooraf schriftelijk te informeren over investeringen die een door het College bij reglement vast te stellen bedrag te boven gaan. Het College heeft daartoe een reglement vastgesteld, waarover de collectieve beheersorganisaties tevoren gehoord zijn. In dit reglement wordt onder een investering verstaan elke uitgave door een collectieve beheersorganisatie aan immateriële en materiële vaste activa. Alvorens een besluit te nemen over een investering die in een jaar een bedrag te boven gaat van 5% van de totale incasso op grond van wettelijke taken in het boekjaar voorafgaand aan het jaar waarin deze investering wordt beoogd, dient een collectieve beheersorganisatie hierover het College schriftelijk of langs elektronische weg te informeren. Een vergelijkbare informatieplicht geldt voor de situatie dat een derde, zoals een dienstverlenende organisatie, ten behoeve van een collectieve

beheersorganisatie een investering beoogt. Het reglement is raadpleegbaar via de website van het College.

In 2006 zijn door de collectieve beheersorganisaties geen investeringen aan het College in het kader van dit reglement voorgelegd. Het College heeft het Reglement investeringen geëvalueerd en geconcludeerd dat het hierbij gaat om een instrument dat voor het College waardevol kan zijn om zich in het kader van het preventieve toezicht uit te spreken over uitgaven van collectieve beheersorganisaties. Het College heeft daarom besloten het reglement ongewijzigd te laten.

3.5. Hoorzittingen 2006

3.5.1. Algemeen

Het College stelt vertegenwoordigers van betalingsplichtigen en andere belanghebbenden tenminste eenmaal per jaar in de gelegenheid te worden gehoord tijdens een hoorzitting. Deze hoorzittingen hebben tot doel kennis te nemen van ervaringen met en opmerkingen en klachten van belanghebbenden over collectieve beheersorganisaties, ten einde een beeld te verkrijgen van de taakuitoefening door deze organisaties. Voorts wordt hiermee toepassing gegeven aan het bepaalde in artikel 14, eerste lid, van de wet.

Op 4 juli en 24 augustus 2006 vonden de hoorzittingen plaats. In verband met het aantal aanmeldingen en de aard van de aanmeldingen, waren de hoorzittingen over twee data verspreid. De belangstelling voor de hoorzittingen was aanzienlijk groter dan in 2005. In totaal hebben 12 belanghebbenden zich doen horen, waaronder de volgende organisaties: Koninklijk Nederlands Vervoer, de Vereniging van Schouwburg- en Concertgebouwdirecties (VSCD), Koninklijke Horeca Nederland, Uneto-VNI, de Vereniging Openbare Bibliotheken, de Stichting Overlegorgaan Blanco Informatiedragers (Stobi), de Organisatie van Lokale Omroepen in Nederland (Olon), de Stichting Regionaal Omroep Overleg en Samenwerking (ROOS), MKB-Nederland en VNO-NCW. Daarnaast heeft met de Stichting Videma een gesprek plaatsgevonden. De genoemde organisaties van belanghebbenden hebben verschillende punten ten aanzien van collectieve beheersorganisaties aan de orde gesteld. Op de hoorzitting was van toepassing het Reglement hoorzittingen College van Toezicht collectieve beheersorganisaties 2005, zoals gepubliceerd in de Staatscourant van 2005, nr. 62. Hieronder wordt een verkorte weergave gegeven van de belangrijkste algemene onderwerpen die tijdens de hoorzittingen aan de orde zijn gekomen.

3.5.2. Toename aanspraken op vergoedingen

Een gehoorde organisatie heeft gesignaleerd dat in toenemende mate valt waar te nemen dat makers en uitvoerende kunstenaars aanspraken claimen op auteursrechtelijke en nabuurrechtelijke vergoedingen. In reactie hierop is aangegeven dat het College slechts kan vaststellen dat auteursrechtelijke en nabuurrechtelijke aanspraken worden ontleend aan wetten, Europese richtlijnen en internationale verdragen. Het is niet aan het College om zich een oordeel te vormen over deze aanspraken en de eventuele groei daarvan. Indien betalingsplichtigen zich beklagen over een mogelijke uitdijing van auteursrechtelijke en nabuurrechtelijke aanspraken, dienen zij zich te wenden tot de (inter)nationale wetgever.

3.5.3. Verlenging beschermingsduur auteursrecht

Tijdens de hoorzittingen is voorts aandacht gevraagd voor de opkomende discussie over het verlengen van de beschermingsduur van het auteursrecht tot 90 jaar. Betalingsplichtigen hebben zich beklaagd over deze lange duur en menen dat deze verlenging ertoe zal leiden dat het auteursrecht in toenemende mate zal toekomen aan partijen die geen maker zijn van het betreffende werk. Het College heeft in dit verband opgemerkt dat de kwestie van beschermingsduur tot de competentie van de Europese wetgever behoort. Over de wenselijkheid van een langere beschermingsduur neemt het College geen standpunt in.

3.5.4. Beroepsmogelijkheden voor betalingsplichtigen

Betalingsplichtigen hebben zich erover beklaagd dat gebruikers van auteursrechtelijk beschermde werken en nabuurrechtelijk beschermde prestaties nauwelijks beroepsmogelijkheden hebben tegen tarieven en vergoedingsverplichtingen. In dit verband zij allereerst opgemerkt dat de tarieven voor het vervaardigen van reprografische verveelvoudigingen (reprorechtvergoedingen) door de regering zijn vastgelegd in een algemene maatregel van bestuur. Deze tarieven zijn daarmee aan (politieke) controle onderhevig. Ten aanzien van de vergoedingen aan Sena hebben betalingsplichtigen op grond van artikel 7 van de WNR – bij gebreke van overeenstemming over de hoogte van de vergoeding – de mogelijkheid een geschil aan de rechtbank Den Haag voor te leggen. Hier heeft de wetgever derhalve voorzien in een beroepsmogelijkheid. De vergoedingen voor het thuiskopierecht en het leenrecht worden vastgesteld door onderhandelingsstichtingen, welke daartoe exclusief zijn aangewezen krachtens de Auteurswet 1912 en de WNR. Indien betalingsplichtigen het niet eens zijn met de hoogte van deze vergoedingen, kunnen zij zich wenden tot deze onderhandelingsstichtingen, waarin zij vertegenwoordigd zijn. Waar het de vergoedingen aan Buma betreft, is van belang dat Buma zogenoemde verbodsrechten uitoefent. Dit betekent dat het in principe aan Buma vrijstaat ervoor te kiezen of zij voor een bepaald gebruik van werken toestemming verleent en of zij daarvoor een vergoeding in rekening brengt. Wanneer betalingsplichtigen menen dat Buma met de hoogte van de in rekening gebrachte vergoedingen misbruik maakt van een economische machtspositie, bestaat voor hen de mogelijkheid zich te wenden tot de NMa. De vraag of in specifieke situaties vergoedingsverplichtingen bestaan, staat uiteindelijk ter beoordeling aan de rechter en is evenmin ter beoordeling aan het College.

3.5.5. Repartitie leenrechtvergoedingen aan buitenlandse rechthebbenden

Tijdens de hoorzitting is voorts aandacht gevraagd voor het probleem van de repartitie van leenrechtvergoedingen die bestemd zijn voor niet getraceerde buitenlandse auteurs, alsmede voor de bestemming van niet gereparteerde gelden. Betalingsplichtigen hebben aangegeven van mening te zijn dat dergelijke gelden, wanneer zij niet binnen een redelijke termijn zijn gereparteerd, naar hen terug moeten vloeien. In dit verband heeft het College aangegeven dat zich met betrekking tot de repartitie aan buitenlandse auteurs het probleem voordoet dat in andere Europese landen de naleving van de Europese regelgeving niet zelden te kort schiet. De handhaving van het auteursrecht in andere (Europese) landen behoort niet tot het aandachtsgebied van het College. Indien belanghebbenden

van mening zijn dat de internationale handhaving tekort schiet, dienen zij zich dienaangaande te wenden tot de nationale overheid c.q. de Europese Commissie. Overigens is het College bekend dat de Europese Commissie tegen verschillende Europese lidstaten infractieprocedures is gestart wegens onjuiste of onvoldoende implementatie c.q. naleving van de voor het leenrecht geldende Europese regelgeving.

Ten aanzien van de vraag of geïnde gelden die niet worden uitbetaald terug moeten vloeien naar de betalingsplichtigen, zij nog het volgende opgemerkt. Het College heeft tot taak erop toe te zien dat geïnde gelden binnen een redelijke termijn en tegen redelijke kosten toekomen aan rechthebbenden. Wanneer gelden die bestemd zijn voor buitenlandse auteurs niet kunnen worden uitbetaald als gevolg van het feit dat zij niet te traceren zijn, dan kan het College hierover in voorkomend geval een signaal doen uitgaan en eventueel tot aanbevelingen komen. Het is vervolgens aan de wetgever om in voorkomende gevallen te voorzien in wettelijke maatregelen ten einde gelden, die niet binnen een redelijke termijn kunnen worden uitbetaald, af te bouwen.

3.5.6. Monopolistische opstelling collectieve beheersorganisaties

Enkele gehoorden hebben zich beklaagd over de monopolistische opstelling en ondoorzichtige vergoedingen van verschillende collectieve beheersorganisaties. Volgens betalingsplichtigen wordt hierdoor het draagvlak en de acceptatie van het auteursrecht en de naburige rechten negatief beïnvloed. In dit verband zij op gemerkt dat het College niet tot taak heeft zich uit te spreken over de vraag of collectieve beheersorganisaties zich al dan niet monopolistisch opstellen en of zij misbruik maken van een economische machtspositie. Indien betalingsplichtigen van mening zijn dat beheersorganisaties, bijvoorbeeld met de door hen gehanteerde tarieven misbruik maken van economische machtsposities, bestaat voor hen de mogelijkheid zich tot de NMa te wenden. Op dit punt zij voorts verwezen naar paragraaf 2.4.

3.5.7. Tarieftransparantie

Voorts hebben verschillende organisaties van betalingsplichtigen gevraagd om een simpeler en doorzichtiger (transparanter) systeem van tarieven en beter overleg over branchespecifieke situaties. Ten aanzien van de door collectieve beheersorganisaties gehanteerde tarieven zij allereerst verwezen naar hetgeen hierover is opgemerkt in paragraaf 3.5.4. De door Buma en Sena gehanteerde tarieven zijn voor een belangrijk deel gestandaardiseerd, en gekoppeld aan een aantal objectieve criteria, zoals vloeroppervlakten, aantallen fte en omzetcijfers. Deze tarieven zijn op te vragen bij de betreffende beheersorganisaties en zijn raadpleegbaar via hun websites. Het College houdt marginaal toezicht op de door collectieve beheersorganisaties gehanteerde tariefstructuren. Collectieve beheersorganisaties genieten in beginsel vrijheid bij het vaststellen van tarieven en tariefgrondslagen. Pas wanneer de gekozen heffingssystematiek zou leiden tot evident onredelijke situaties, waarbij bijvoorbeeld onvoldoende recht wordt gedaan aan de belangen van betalingsplichtigen of waardoor gelijke gevallen op ongelijke wijze worden behandeld, kan er aanleiding bestaan tot ingrijpen. Dit uitgangspunt brengt mee dat in concrete gevallen, waarin een andere keuze voor tariefgrondslagen

ook mogelijk zou zijn geweest, maar waarbij geen sprake is van een kennelijk onredelijke situatie, aan beheersorganisaties in beginsel de vrijheid tot handelen wordt gelaten.

Bovendien is in dit verband van belang dat er bij betalingsplichtigen (met name bij de grote, institutionele gebruikers en organisaties van betalingsplichtigen) zelf regelmatig behoefte bestaat om rechtstreeks (koepel)afspraken te kunnen maken met collectieve beheersorganisaties. Niet zelden vragen betrokken betalingsplichtigen daarbij bovendien – uit concurrentieoverwegingen – de inhoud van afspraken vertrouwelijk te houden. Dergelijke afspraken kunnen wellicht afbreuk doen aan de transparantie, maar worden mede op verzoek en in het belang van betalingsplichtigen zelf gemaakt. Bovendien spelen deze afspraken zich in de privaatrechtelijke sfeer af, en behoren zij tot de beleids- en contractsvrijheid van private partijen. Het College ziet daarin voor zichzelf slechts beperkte ruimte om op te treden. Wanneer dergelijke afspraken echter zouden leiden tot evident onredelijke situaties of tot ongelijke behandeling van gelijke gevallen, kan er voor het College aanleiding bestaan om op te treden.

Het College ziet thans geen aanleiding om te concluderen dat gehanteerde tarieven en tariefstructuren onvoldoende transparant of kenbaar zouden zijn. Eén en ander sluit niet uit dat in specifieke gevallen, afhankelijk van de omstandigheden van het geval, de thans gekozen tariefstructuren en grondslagen leiden tot evident onredelijke situaties. In dergelijke gevallen kan er aanleiding bestaan om nader onderzoek te verrichten en op te treden. Daartoe zijn echter nog onvoldoende concrete gevallen onder de aandacht van het College gebracht.

3.5.8. Administratieve lasten

Enkele gehoorden hebben aangegeven dat de verschillende regelingen van de auteursrechtenorganisaties voor betalingsplichtigen problemen veroorzaken en hoge administratieve lasten betekenen voor ondernemers. In een enkel geval heeft een gehoorde het College verzocht om een regeling van een bronheffing voor alle auteursrechten tot stand te brengen of, indien dat niet mogelijk is, één loket voor alle innende organisaties tot stand te brengen. De wetgever heeft er in het verleden expliciet voor gekozen om het beheer van verschillende auteursrechtelijke vergoedingen op te dragen aan verschillende collectieve beheersorganisaties. Deze keuze is voor het College een uitgangspunt en geen punt van beoordeling. Het College heeft de roep om één loket voor auteursrechtelijke vergoedingen reeds gesignaleerd in zijn jaarverslagen over 2004 en 2005. Daarbij is aangegeven dat grote waarde wordt gehecht aan eigen initiatieven van collectieve beheersorganisaties om te komen tot samenwerking bij de incasso van vergoedingen. Voorts zij in dit verband gewezen op de oproep van de Minister van Justitie aan de collectieve beheersorganisaties tot het inrichten van één digitaal loket. Gelet op hun monopolieposities vallen collectieve beheersorganisaties bovendien onder het mededingingstoezicht door de NMa. Inmiddels zijn Buma en Sena doende met de voorbereiding van de verzending van een gezamenlijke rekening.

3.5.9. Fondsenvorming

Verschillende gehoorden hebben bezwaren gemaakt tegen door collectieve beheersorganisaties ingestelde collectieve fondsen voor sociale en culturele bestedingen, die worden opgebouwd uit afdrachten van betalingsplichtigen. Betalingsplichtigen stellen dat de afgedragen gelden daarvoor niet zijn bedoeld. Zoals het College bij verschillende eerdere gelegenheden al heeft opgemerkt, staat het aan collectieve beheersorganisaties in beginsel vrij ervoor te kiezen algemene fondsen voor sociale en culturele doeleinden in te stellen, en in hun reglementen te bepalen dat gelden naar deze fondsen vloeien. Voor een deel kennen deze fondsen een historische achtergrond. Wanneer dergelijke fondsen eenmaal zijn ingesteld, is er een toezichthoudende taak weggelegd. Mede gelet op de taak van collectieve beheersorganisaties om vergoedingen te innen en verdelen ten behoeve van rechthebbenden, ligt het op de weg van het College erop toe te zien dat deze fondsenvorming niet leidt tot een eigen vermogen van beheersorganisaties en er niet toe leidt dat deze fondsen een te groot deel van de te reparteren gelden opslokken. Voorts ziet het College erop toe voor welke soort doeleinden de fondsen worden besteed en welke criteria beheersorganisaties hanteren bij het bepalen van deze bestedingen. Zoals elders in dit jaarverslag al is aangegeven, heeft het College een onderzoek geëntameerd naar fondsenwerving en –besteding door collectieve beheersorganisaties. Dit onderzoek wordt in 2007 afgerond.

Overigens zij opgemerkt dat het al dan niet afschaffen of inkrimpen van fondsen niet automatisch hoeft te leiden tot een daling van de voor het gebruik van beschermde werken en prestaties verschuldigde vergoedingen. Afschaffing of inkrimping kan er ook toe leiden dat een groter deel van de geïnde vergoedingen beschikbaar komt voor de repartitie aan de uiteindelijke rechthebbenden.

3.6. Beheerskosten

Eén van de taken van het College is erop toe te zien dat de door collectieve beheersorganisaties ingehouden beheerskosten redelijk zijn in verhouding tot de geïnde vergoedingen en de betrokken geldstromen. In dat verband heeft het College de Stichting Reprorecht in 2006 gevraagd om een toelichting op het feit dat haar beheerskosten de laatste jaren een aanzienlijke stijging te zien geven. Daarnaast is gevraagd op welke termijn een daling van de beheerskosten tot het oude niveau te verwachten valt. Reprorecht heeft aangegeven dat zij tot 2005 uitsluitend geld reparteerde dat was geïnd bij de publieke sector. De beheerskosten bedroegen toen ca. 9% van de ontvangsten. Sinds 2005 int Reprorecht daarnaast gelden bij het bedrijfsleven. De stijging van de beheerskosten tot het niveau van 20% is volgens Reprorecht volledig toe te schrijven aan de activiteiten ten behoeve van de inning bij het bedrijfsleven. Reprorecht streeft naar verlaging van het kostenniveau tot 15% over enkele jaren. Zij heeft aangegeven dat daartoe noodzakelijk is dat definitieve afspraken worden gemaakt over de reprorechtvergoedingen door het bedrijfsleven. In algemene zin kan gelden dat naar de opvatting van het College als beheerskosten in aanmerking moeten worden genomen zowel de kosten van de collectieve beheersorganisatie zelf als van de bij de verdere verdeling ingeschakelde repartitieorganisatie.

4. Kerncijfers collectieve beheersorganisaties

4.1. Inleiding

In dit hoofdstuk worden de kerncijfers weergegeven van de collectieve beheersorganisaties. Daarbij wordt onder meer aangegeven wat de incasso-opbrengsten waren, voor welke bedragen verdelingen hebben plaatsgevonden, en wat de kosten en overige inhoudingen van de collectieve beheersorganisaties waren. Om inzicht te kunnen verschaffen in de bedragen die bij het wettelijk collectief beheer omgaan, geeft het College hierna allereerst een overzicht van de financiële gegevens over 2005 (paragraaf 4.2). Deze gegevens zijn afkomstig uit de in 2006 goedgekeurde financiële verantwoordingen van de collectieve beheersorganisaties. Waar mogelijk wordt in deze paragraaf tevens een overzicht gegeven van reeds goedgekeurde cijfers over 2006. Daarna wordt in paragraaf 4.3. een globaal overzicht gegeven van (veelal *voorlopige)* cijfers over 2006, ten einde een beeld van de ontwikkelingen te schetsen. Daarbij zij nadrukkelijk opgemerkt dat het in bepaalde gevallen om nog niet goedgekeurde cijfers gaat en dat deze in de loop van 2007 kunnen worden bijgesteld.

4.2. Financiële gegevens 2005 en (voorlopige) gegevens 2006

4.2.1. Buma

De inkomstenbronnen van Buma worden onder meer gevormd door de incasso van vergoedingen voor bemiddeling inzake muziekauteursrecht als bedoeld in artikel 30a van de Auteurswet 1912. In de praktijk gaat het daarbij met name om inning van vergoedingen ten behoeve van componisten en tekstdichters voor het openbaar maken van muziekwerken in horecagelegenheden, detailhandel, via radio en tv, en voor beschikbaarstelling via internet. De verplichting tot betaling van de vergoedingen rust op de personen, bedrijven en instellingen die de muziekwerken openbaar maken. De hoogte van de vergoedingen voor de openbaarmaking en beschikbaarstelling zijn door Buma voor een belangrijk deel vastgelegd in standaardtarieven. Daarnaast sluit Buma overeenkomsten met koepelorganisaties en grootgebruikers.

Van Buma waren op het moment van opstellen van dit jaarverslag reeds voldoende betrouwbare cijfers over 2006 beschikbaar om in het onderstaande te kunnen verwerken. In 2006 heeft Buma ca. 120 mln. euro (in 2005: 113,5 mln.) geïncasseerd bij betalingsplichtigen. Dit bedrag was als volgt opgebouwd over de verschillende categorieën betalingsplichtigen:

	x € 1.000,-
Uitvoeringsrecht Radio en TV	42.286
Podia	18.354
Horeca	15.431
Werkruimten	12.620
Verkoopruimten	10.605
Uitvoeringsrecht On line	564

Licensing	
Kabel	11.387
Uitvoeringsrecht buitenland	8.725
Totaal	**119.972**

Onderstaand wordt een overzicht gegeven van de incasso, inhoudingen en repartitie door Buma in 2006. Anders dan de Stichting Reprorecht, Stichting De Thuiskopie en de Stichting Leenrecht, maakt Buma bij de repartitie van vergoedingen geen gebruik van verdeelorganisaties. Zij keert derhalve doorgaans rechtstreeks uit aan rechthebbenden. Betalingen aan buitenlandse rechthebbenden verlopen doorgaans via buitenlandse zusterorganisaties. Bij het overzicht moet voorts bedacht worden dat de gelden een zekere doorlooptijd kennen.

Incasso door Buma in 2006	**x € 1.000,-**
Te verdelen auteursrechten per 1 januari 2006	128.614
Totaal geïncasseerd in 2006	119.972

Inhoudingen door Buma in 2006	**x € 1.000,-**
Ingehouden ten behoeve van collectieve fondsen	10.596
Ingehouden ten behoeve van beheerskosten	2.552[1]
Totale inhoudingen door Buma	13.148

Beschikbaar voor verdeling door Buma in 2006	**x € 1.000,-**
Te verdelen auteursrechten per 1 januari 2006	128.614
Totaal geïncasseerd in 2006	119.972
Totale inhoudingen door Buma	13.148
Beschikbaar voor verdeling	235.438

In verdeling genomen in 2006	**x € 1.000,-**
Verdeeld onder aangeslotenen en deelnemers	54.962
Verdeeld onder buitenlandse (zuster)organisaties	42.021
Diverse baten	1.657
Totaal in verdeling genomen in 2006	98.640

Te verdelen auteursrechten	**x € 1.000,-**
Totaal beschikbaar voor verdeling	235.438
Totaal in verdeling genomen in 2006	98.640
Te verdelen auteursrechten per 31 december 2006	136.798

[1] De totale lasten van Buma bedroegen in 2006 14,8 mln. euro. Deze zijn deels ten laste gebracht van baten, o.a. uit beleggingsinkomsten.

4.2.2. Sena

De inkomstenbronnen van Sena worden voor het belangrijkste deel gevormd door de incasso van de vergoeding als bedoeld in artikel 7 WNR. Het betreft hier vergoedingen voor het uitzenden of op andere wijze openbaar maken van voor commerciële doeleinden uitgebracht fonogrammen. In de praktijk gaat het om de inning van vergoedingen ten behoeve van uitvoerende kunstenaars en producenten voor het openbaar maken van op fonogrammen vastgelegde prestaties in horecagelegenheden, detailhandel, via radio en tv, etc. De verplichting tot betaling van de vergoedingen rust op de personen, bedrijven en instellingen die de fonogrammen openbaar maken. De hoogte van de vergoedingen voor de openbaarmaking en beschikbaarstelling zijn door Sena voor een belangrijk deel vastgelegd in standaardtarieven. Daarnaast sluit Sena overeenkomsten met koepelorganisaties en grootgebruikers.

Van Sena waren op het moment van opstellen van dit jaarverslag reeds voldoende betrouwbare cijfers over 2006 beschikbaar om in de onderstaande overzichten te kunnen verwerken. In 2006 heeft Sena ca. 48,2 mln. euro geïncasseerd (in 2005: 50,6 mln). Dit bedrag was als volgt opgebouwd over de verschillende categorieën betalingsplichtigen[2]:

Bedragen in € miljoen

	2006	**2005**
Media	13,2	12,9
Openbaar gebruik	29.0	25,3
Buitenland	3,3	2,3
Andere rechten	2,7	10,1
Totaal	**48,2**	**50,6**

Hierbij zij nog nadrukkelijk opgemerkt dat de categorie “andere rechten” voornamelijk bestaat uit thuiskopiegelden. Stichting De Thuiskopie heeft in 2004 met Sena een dienstverleningsovereenkomst gesloten over de verdeling door Sena van thuiskopie audiogelden onder uitvoerende kunstenaars. Een deel van de repartitie van thuiskopiegelden verloopt derhalve via Sena, en zijn in de totaalbedragen meegeteld. Zonder de rubriek “andere rechten” komen de incasso-opbrengsten uit Sena rechten in 2006 uit op 45,5 mln. euro (in 2005: 50,5 mln. euro).

Onderstaand wordt een overzicht gegeven van de incasso, inhoudingen en repartitie door Sena in 2005 en 2006. Daarbij is uitgegaan van de totale incasso van Sena, derhalve inclusief de voornoemde thuiskopiegelden. Anders dan de Stichting Reprorecht, Stichting De Thuiskopie en de Stichting Leenrecht, maakt Sena bij de repartitie van vergoedingen geen gebruik van verdeelorganisaties. Zij keert derhalve doorgaans rechtstreeks uit aan rechthebbenden. Betalingen aan buitenlandse rechthebbenden verlopen doorgaans via buitenlandse zusterorganisaties. Bij het overzicht moet voorts bedacht worden dat de gelden een zekere doorlooptijd kennen.

[2] Bron: Jaarverslag Sena 2005 en 2006.

Bedragen in € miljoen

	2006	2005
Saldo 1 januari (netto) te betalen	**68,4**	**52,3**

Uit activiteiten (netto) toegevoegd		
• SENA activiteiten Nederland	37,5	33,6
• SENA activiteiten Buitenland	3,3	2,3
• Thuiskopie e.a.	2,7	10,1
Totaal toevoegingen	**43,5**	**46,0**

(Netto) Repartitie betalingen		
• SENA activiteiten Nederland	-35,1	-24,1
• SENA activiteiten Buitenland	-2,6	-1.7
• Thuiskopie e.a.	-7,4	-3.7
Totaal repartitie betalingen	**-45,1**	**-29,5**

Mutaties op voorzieningen		
Overboeking naar voorziening sociaal culturele bestedingen	-0,6	-0,7
Overboeking naar claimvoorziening	-0,1	0,3
Totaal mutatie op voorzieningen	**-0.7**	**-0,4**

Saldo (netto) te betalen per 31 december	**66,1**	**68,4**
Saldo nog niet betaalbaar	-19,3	-11,9
Saldo betaalbaar per 31 december	**46,8**	**56,5**

4.2.3. Stichting De Thuiskopie

De inkomstenbronnen van Stichting De Thuiskopie worden gevormd door de incasso van de vergoedingen als bedoeld in artikel 16c van de Auteurswet 1912 (juncto artikel 10, onderdeel e, van de WNR). Het gaat hierbij om de vergoedingen voor het reproduceren van een werk of prestatie, of een gedeelte daarvan, op een voorwerp dat bestemd is om een werk of prestatie ten gehore te brengen, te vertonen of weer te geven, mits het reproduceren geschiedt zonder direct of indirect commercieel oogmerk en uitsluitend dient tot eigen oefening of gebruik van de natuurlijke persoon die de reproductie vervaardigt. De verplichting tot betaling van de vergoedingen rust op de fabrikanten en importeurs van de voorwerpen waarop de reproductie plaatsvindt.

De voorwerpen die onder een vergoedingsplicht vallen, worden aangewezen door de Stichting Onderhandelingen Thuiskopievergoeding (SONT). De SONT stelt tevens de hoogte van de vergoedingen vast. Als vergoedingsplichtige voorwerpen waren in het verslagjaar aangewezen: data CD's, audio CD's, blanco DVD's, blanco DVD-RAM, HI MD's, videobanden, cassettebandjes en Minidisks. De blanco DVD-RAM waren weliswaar aangewezen als vergoedingsplichtig voorwerp, doch vervolgens vrijgesteld van een vergoeding.

In 2005 heeft Stichting De Thuiskopie ruim 26,1 mln. euro gefactureerd bij betalingsplichtigen. In 2006 heeft Stichting De Thuiskopie ruim 25.7 mln. euro gefactureerd bij betalingsplichtigen. Deze bedragen zijn globaal als volgt opgebouwd over de verschillende categorieën vergoedingsplichtige voorwerpen[3]:

Bedragen x € 1.000,-

	2006	**2005**
Audio	496	700
Video	1.481	2.900
Data	10.983	11.000
DVD	12.763	11.500
Totaal	**25.723**	**26.100**

Onderstaand wordt een overzicht gegeven van de incasso, inhoudingen en repartitie (via verdeelorganisaties) door Stichting De Thuiskopie in 2005 en 2006. Bij dit overzicht moet bedacht worden dat de gelden een zekere doorlooptijd kennen, bij zowel Thuiskopie als bij haar verdeelorganisaties. Thuiskopie keert vier maal per jaar thuiskopievergoedingen uit aan haar verdeelorganisaties. Daardoor worden gelden die in jaar 1 zijn geïncasseerd voor een deel pas in jaar 2 uitgekeerd aan verdeelorganisaties. Verdeelorganisaties hebben op hun beurt ook tijd nodig om rechthebbenden te traceren en tot uitkering aan hen te komen. De overzichten geven dan ook de stand van zaken weer per 31 december 2005 respectievelijk 31 december 2006. Verdeelorganisaties van Thuiskopie waren in 2005 en 2006: de NOS, Sena, Stichting Norma, Stichting Stemra, Sekam-Video, Stichting Lira, Stichting Beeldrecht, Stichting Burafo, de VEVAM, de NVPI en de NVPI-i.

Bedragen x € 1.000,-

Gefactureerd	**2006**	**2005**
Gefactureerd door Thuiskopie	16.782	8.177
Gefactureerd met betrekking tot voorgaande jaren	8.941	17.944
Totaal gefactureerd	25.723	26.121

Bruto uitgekeerd	**2006**	**2005**
Bruto uitgekeerd door Thuiskopie	5.506	6.510
Uitgekeerd met betrekking tot voorgaande jaren	17.828	18.695
Totaal bruto uitgekeerd in aan verdeelorganisaties	23.334	25.205

[3] Bron: Jaarverslag Stichting De Thuiskopie 2005 en voorlopige cijfers Stichting De Thuiskopie 2006.

Inhoudingen	**2006**	**2005**
Ingehouden ten behoeve van Thuiskopiefonds	5.016	3.694
Ingehouden ten behoeve van beheerskosten	1.167	1.296
Totale inhoudingen door Thuiskopie	6.183	4.990

Netto uitgekeerd door Thuiskopie aan verdeelorganisaties	**2006**	**2005**
Totaal bruto uitgekeerd	23.334	25.205
Totale inhoudingen door Thuiskopie	6.183	4.990
Totaal netto uitgekeerd aan verdeelorganisaties	17.151	20.215

4.2.4. Stichting Leenrecht

De inkomstenbronnen van Stichting Leenrecht worden gevormd door de incasso van de vergoedingen als bedoeld in artikel 15c van de Auteurswet 1912 en artikel 15a van de WNR. Het gaat hierbij - kort gezegd - om de vergoedingen voor het uitlenen van een werk of een gedeelte daarvan zonder direct of indirect economisch of commercieel door voor het publiek toegankelijke instellingen. Onder dergelijke instellingen vallen met name openbare bibliotheken en universiteitsbibliotheken, maar ook spelotheken, CD-uitleen en kunstuitleen. De verplichting tot betaling van de vergoedingen rust op degene die de uitlening verricht of doet verrichten.

De vergoedingen voor het uitlenen worden vastgesteld door de Stichting Onderhandelingen Leenrechtvergoeding (StOL). De StOL heeft tarieven vastgesteld voor het uitlenen van geschriften (boeken, bladmuziek, tijdschriften e.d.), audio-dragers (lp's, CD's, minidisks en muziekcassette's), videodragers (videobanden en DVD's) en multimedia (CD-ROM's).

In 2005 heeft Stichting Leenrecht ca. 16,7 mln. euro gefactureerd bij betalingsplichtigen. In 2006 heeft Stichting Leenrecht ca. 16,2 mln. euro gefactureerd bij betalingsplichtigen. Deze bedragen waren globaal als volgt opgebouwd over de verschillende categorieën vergoedingsplichtige voorwerpen[4]:

[4] Bron: Jaarrekening Stichting Leenrecht 2005 en voorlopige cijfers Stichting Leenrecht 2006.

Bedragen x € 1.000,-

	2006	**2005**
Geschriften	14.041	14.368
Leenrecht audio	803	976
Video	802	770
Multimedia	521	513
Verhuur audio	7	3
Kunstuitleen	3	80
Afkoop-sommen	46	-
Totaal	**16.223**	**16.710**

Onderstaand wordt een overzicht gegeven van de incasso, inhoudingen en repartitie (via verdeelorganisaties) door Stichting Leenrecht in 2005 en 2006. Bij dit overzicht moet bedacht worden dat de gelden een zekere doorlooptijd kennen, bij zowel Leenrecht als bij haar verdeelorganisaties. Gelden die in jaar 1 zijn geïncasseerd worden voor een deel pas in jaar 2 uitgekeerd aan verdeelorganisaties. Verdeelorganisaties hebben op hun beurt ook tijd nodig om rechthebbenden te traceren en tot uitkering aan hen te komen. De overzichten geven dan ook de stand van zaken weer per 31 december 2005 respectievelijk 31 december 2006. Verdeelorganisaties van Leenrecht waren in 2005 en 2006: de Stichting Lira, de Stichting Nieuwswaarde, de Stichting PRO, de Stichting Musicopy, de Stichting Beeldrecht, de Stichting SCRIO, de Stichting Burafo, de NVPI, de Stichting Stemra, de VEVAM en de Stichting Norma.

Bedragen x € 1.000,-

Gefactureerd door Leenrecht	**2006**	**2005**
Gefactureerd	16.092	16.643
Gefactureerd	131	67
Totaal gefactureerd	16.223	16.710

Bruto uitgekeerd door Leenrecht	**2006**	**2005**
Uitgekeerd	15.791	16.366
Uitgekeerd met betrekking tot voorgaande jaren	0	713
Totaal bruto uitgekeerd	15.791	17.079

Inhoudingen door leenrecht	**2006**	**2005**
Ingehouden ten behoeve van collectieve fondsen	-	-
Ingehouden ten behoeve van beheerskosten	631	683
Totale inhoudingen door Leenrecht	631	683

Netto uitgekeerd door Leenrecht aan verdeelorganisaties	**2006**	**2005**
Totaal bruto uitgekeerd	15.791	17.079
Totale inhoudingen door Leenrecht	631	683
Totaal netto uitgekeerd aan verdeelorganisaties	15.160	16.396

4.2.5. Stichting Reprorecht

De inkomstenbronnen van de Stichting Reprorecht worden gevormd door de incasso van de vergoedingen als bedoeld in artikel 16h van de Auteurswet 1912. Het gaat hierbij om de vergoedingen voor de reprografische verveelvoudiging (fotokopiëren) van een artikel in een dag-, nieuws- of weekblad of een tijdschrift of van een klein gedeelte van een boek en van de in zo'n boek opgenomen werken. De verplichting tot betaling van de vergoedingen rust op de ondernemingen, instellingen en overheden die de reprografische verveelvoudiging maken c.q. daartoe opdracht geven.

De hoogte van de vergoeding is vastgesteld bij algemene maatregel van bestuur en wordt berekend over iedere pagina waarop een werk waarop het reprorecht zich richt reprografisch verveelvoudigd is. Betalingsplichtigen binnen het bedrijfsleven betalen in de praktijk doorgaans een forfaitair bedrag, dat is afgesproken in de tussen Reprorecht, VNO/NCW en MKB-Nederland afgesloten Introductieregeling Reprorecht voor het Bedrijfsleven.

In 2005 heeft Reprorecht in totaal ruim 9,7 mln. euro geïncasseerd. Onderstaand wordt een overzicht gegeven van de incasso, inhoudingen en repartitie (via uitgevers en verdeelorganisaties; hierna gezamenlijk te noemen: verdeelorganisaties) door Reprorecht in 2005. Bij dit overzicht moet bedacht worden dat de gelden een zekere doorlooptijd kennen, bij zowel Reprorecht als bij haar verdeelorganisaties. Daardoor worden gelden die in jaar 1 zijn geïncasseerd voor een deel pas in jaar 2 uitgekeerd aan verdeelorganisaties. Verdeelorganisaties hebben op hun beurt ook tijd nodig om rechthebbenden te traceren en tot uitkering aan hen te komen. De overzichten geven dan ook de stand van zaken weer per 31 december 2005. Verdeelorganisaties van Reprorecht waren in 2005 (naast meergenoemde uitgevers): de Stichting Lira, de Stichting Nieuwswaarde, de Stichting Musicopy, Stichting De Visuelen, het Auteursfonds, het NUV, het Onderwijsfonds Publiekstijdschriften. Daarnaast zijn gelden uitbetaald aan buitenlandse zusterorganisaties. In het onderstaande overzicht worden tevens - voor zover mogelijk - de voorlopige kerncijfers van Reprorecht over 2006 weergegeven. Nadrukkelijk zij opgemerkt dat deze cijfers nog bijgesteld kunnen worden.

Bedragen in € miljoen

Geïncasseerd door Reprorecht	**2005**	**2006**
Totaal geïncasseerd	9.766[5]	16.773[6]

[5] Dit bedrag is inclusief ontvangen rente (€ 580.000) en inclusief van uitgevers ontvangen retourbetalingen ten bate van het auteursfonds (€59.000).

[6] Dit bedrag is inclusief ontvangen rente (€ 711.000) en inclusief van uitgevers ontvangen retourbetalingen ten bate van het auteursfonds (€51.000).

Bruto uitgekeerd door Reprorecht	**2005**	**2006**
Uitgekeerd met betrekking tot het betreffende jaar	300	nnb
Uitgekeerd met betrekking tot voorgaande jaren	11.580	13.196
Toevoeging auteursfonds	21	28
Totaal bruto uitgekeerd aan verdeelorganisaties	11.901	13.224

Inhoudingen door Reprorecht	**2005**	**2006**
Ingehouden ten behoeve van collectieve fondsen	-	-
Ingehouden ten behoeve van beheerskosten	2.350	2.583
Totale inhoudingen door Reprorecht	2.350	2.583

Netto uitgekeerd door Reprorecht aan verdeelorganisaties	**2005**	**2006**
Totaal bruto uitgekeerd	11.901	13.224
Totale inhoudingen door Reprorecht	2.350	2.583
Totaal netto uitgekeerd aan verdeelorganisaties	9.551	10.641

4.3. Kerncijfers 2006

In het onderstaande zijn per collectieve beheersorganisaties kerncijfers opgenomen van de collectieve beheersorganisaties. Met nadruk zij opgemerkt dat het hierbij doorgaans gaat om *voorlopige* cijfers, welke door de collectieve beheersorganisaties begin 2007 aan het College zijn aangeleverd. Deze cijfers kunnen in de loop van 2007 nog worden bijgesteld.

4.3.1. Buma

De totaalomzet van Buma over 2006 bedroeg ongeveer ca. 120 mln. (in 2005: 113,5 mln.). Van de totaalomzet was ca. 8,7 mln. afkomstig vanuit het buitenland (in 2005: 8,3 mln.). In 2006 is 98,6 mln. gereparteerd, tegenover 97,8 mln. in 2005. Van de repartitie in 2006 werd 55,8 mln. uitgekeerd aan aangeslotenen en deelnemers, en werd 42,8 mln. doorbetaald aan buitenlandse organisaties. Buma heeft over het jaar 2006 121,6 mln. voor repartitie beschikbaar, tegenover 114,8 mln. in 2005. Uitgedrukt als percentage van de omzet is hierdoor 101,3% beschikbaar voor uitkering, tegenover 101,1% in 2005. De lasten van Buma over 2006 bedroegen 14,8 mln, tegenover 14,1 mln. in 2005. Daar stonden baten tegenover van 2,8 mln. (in 2005: 2,8 mln.). Het nadelige exploitatieresultaat bedroeg in 2006 11,9 mln. tegenover 11,4 mln. in 2005. Het financiële resultaat uit beleggingen bedroeg 9,3 mln. waardoor het uiteindelijke resultaat in 2006 uitkwam op een negatief van 2,6 mln. (in 2005: 3,0 mln. negatief). Door positieve ontwikkelingen op de aandelenmarkten kon bovendien in 2006 1,3 mln. mln. worden toegevoegd aan de herwaarderingsreserve.

4.3.2. Sena

Het totaal van de nationale incasso-opbrengsten van Sena inzake Senarechten over 2006 bedroeg 42,2 mln. (in 2005: 38,2 mln.), waarvan 13,2 mln. ter zake mediagebruik en kabel en 29 mln. terzake openbaar gebruik. Daar komt nog bij een bedrag van ongeveer 3,3 mln. aan incasso-

opbrengsten vanuit het buitenland (in 2005 ongeveer 2,3 mln). De totale incasso bedraagt derhalve 45,5 mln. (in 2005: 40,5 mln.). Daarnaast heeft Sena in 2006 2,7 mln. aan andere rechten (voornamelijk thuiskopiegelden) ontvangen ter verdeling onder uitvoerende kunstenaars. Dit houdt verband met de overeenkomst van opdracht die Sena en Stichting De Thuiskopie in september 2004 op dit punt hebben gesloten.

In totaal is in 2006 een brutobedrag van 51,5 mln. gereparteerd, tegenover 32,5 mln. in 2005. Van dit bedrag is in 2006 21,1 mln. doorbetaald aan producenten, 5,8 mln. aan Nederlandse uitvoerende kunstenaars en 13,5 mln. aan buitenlandse uitvoerende kunstenaars. Het restant betreft doorbetalingen van andere rechten, waaronder thuiskopiegelden en kabelrechten (8,5 mln.) en de repartitie van buitenlandse incasso (2,6 mln). Het kostenpercentage van Sena bedroeg in 2006 9,7%, tegenover 9,0% in 2005.

Over 2006 dient Sena nog een bedrag van 37,5 mln. te verwerken (tegenover 33,6 mln. per ultimo 2005). Over de periode tot 2006 moet nog 24,0 mln. worden verwerkt (tegenover 26,1 per ultimo 2005). In totaal is inmiddels 85% doorbetaald (tegenover 80% per ultimo 2005).

4.3.3. Stichting De Thuiskopie

In 2006 is door Thuiskopie ca. 25,72 mln. geïncasseerd voor dragers op het gebied van audio, video, data (cd-rom's) en dvd (in 2005: 26,12 mln). In 2006 is een netto bedrag van ca. 17,15 mln. gereparteerd aan verdeelorganisaties (in 2005: 20,22 mln). Thuiskopie heeft in 2006 ongeveer 1,17 mln. aan beheerskosten ingehouden (in 2005: 1,3 mln.) en ongeveer 5 mln. ten behoeve van collectieve fondsen (in 2005: 3,7 mln).

4.3.4. Stichting Leenrecht

De Stichting Leenrecht heeft met betrekking tot 2006 een incasso van 16,1 mln. gerealiseerd (in 2005: 16,64mln). In totaal werd in 2006 een netto bedrag ca. 15,16 mln. gereparteerd aan verdeelorganisaties (in 2005: 16,4 mln). Leenrecht heeft in 2006 ongeveer 0,63 mln. aan beheerskosten ingehouden (in 2005: 0,68 mln). Leenrecht houdt zelf geen bedragen in ten behoeve van collectieve fondsen.

4.3.5. Stichting Reprorecht

De Stichting Reprorecht heeft in 2006 een nationale incasso van ongeveer 15,5 mln. gerealiseerd (in 2005: ongeveer 10 mln). Daar komt nog bij de incasso vanuit het buitenland van ca. 0,5 mln. (in 2005: 1,85 mln). De totale gerealiseerde incasso over 2006 bedraagt derhalve ongeveer 16 mln. (in 2005: ca. 12 mln). De repartitie in 2006 bedroeg ongeveer 13,2 mln. (in 2005: ongeveer 11,86 mln), waarvan ca. 1,16 mln. werd doorbetaald aan het buitenland (in 2005: 1,34 mln).

Reprorecht heeft in 2006 ongeveer 2,58 mln. aan beheerskosten ingehouden (in 2005: 2.35 mln) en ongeveer 0,71 mln. ontvangen aan interestbaten (in 2005: 0,58 mln). De totale lasten bedroegen ongeveer 2,75 mln (in 2005: 3,32 mln.), de totale baten 2,58 mln (in 2005: 5,2 mln). Het exploitatieresultaat kwam uit op ca. 163.000 euro negatief. (in 2005: **1,89** mln. positief).

5. Ontwikkelingen bij het collectief beheer

5.1. Inleiding

In deze paragraaf worden per collectieve beheersorganisatie enkele relevante ontwikkelingen in 2006 beschreven. Een aantal daarvan krijgt een vervolg in 2007. Het College constateert allereerst in algemene zin dat de nationale wetgever in toenemende mate wordt geconfronteerd met belangrijke en elkaar snel opvolgende ontwikkelingen op technologisch gebied, welke ook hun invloed kunnen hebben op het auteursrecht en de naburige rechten. Het is daarom van belang dat op het gebied van het auteursrecht voldoende personele capaciteit beschikbaar blijft om de nationale wetgeving actueel te houden.

5.2. Algemeen

In 2006 zijn collectieve beheersorganisaties – en auteursrechtenorganisaties in het algemeen – alsmede het toezicht daarop verschillende malen voorwerp van politieke aandacht geweest. Verwezen zij onder meer naar de vragen van de Kamerleden Aptroot en Luchtenveld van maart 2006 over de auteursrechtenorganisaties (TK 2005/06, Aanhangsel, pag. 3201) en de motie van het kamerlid Aptroot van 19 oktober 2006 (Kamerstukken II 2006/07 30 800 XIII, nr. 24.

5.3. Buma

In 2006 heeft Buma, samen met haar zusterorganisatie Stemra, verdere uitvoering gegeven aan haar plannen tot de oprichting van een afzonderlijke back office in de vorm van een shared services centre (ssc). Buma/Stemra is voornemens een deel van haar activiteiten hierin onder te brengen, ten einde de kosten voor onder andere ICT-ontwikkeling gezamenlijk met anderen te kunnen dragen en de concurrentie op Europees niveau aan te gaan. In 2006 is voortgang gemaakt met een studie naar de wenselijkheid, haalbaarheid, vormgeving en implementatie van een dergelijk ssc. Daarnaast hebben Buma en Stemra besloten de formele voorbereiding te starten van de mogelijkheid tot aansluiting van rechtspersonen als rechthebbenden op beschermde werken. Voorts heeft Buma in 2006 een nieuwe website geïntroduceerd, via welke rechthebbenden rechtstreeks on line toegang hebben tot de op hen betrekking hebbende administratieve gegevens. Het streven is erop gericht dat in 2007 door gebruikers via de website ook licenties voor openbaar muziekgebruik aangevraagd kunnen worden. Ten slotte is op deze plaats vermeldenswaard dat in 2006 in diverse media aandacht is besteed aan het beleggingenbeleid van Buma.

5.4. Sena

Ook in 2006 is Sena door Stichting De Thuiskopie betrokken bij de verdeling van audio thuiskopiegelden onder uitvoerende kunstenaars. In het kader van de uitvoering van het plan van aanpak dat Stichting De Thuiskopie heeft opgesteld naar aanleiding van aanbevelingen van het College (zie daarover nader paragraaf 3.1.), heeft Stichting De Thuiskopie in 2006 haar uitvoeringsovereenkomst met Sena ingaande 2007 opgezegd. Er is overeengekomen dat Sena voor 2007 nog uitvoering geeft aan deze dienstverlening. Tegelijkertijd heeft Thuiskopie onder meer Sena

uitgenodigd om voorstellen te presenteren en offertes in te dienen voor de verdeling van thuiskopiegelden in de toekomst. In 2007 zal dit nader zijn beslag krijgen.

5.5. Stichting Reprorecht

Reprorecht voor het bedrijfsleven

Het jaar 2006 stond voor Reprorecht wederom voor een belangrijk deel in het teken van de recente invoering van de verplichting voor het bedrijfsleven tot betaling van een reprorechtvergoeding. Sinds 1 februari 2003 is ook het bedrijfsleven verplicht om een vergoeding te betalen voor het maken van fotokopieën uit boeken, tijdschriften en kranten een reprorechtvergoeding. De publieke sector betaalt al sinds vele jaren een reprovergoeding. De Stichting Reprorecht is exclusief door de Minister van Justitie belast met de inning en verdeling van deze vergoedingen. Tussen Reprorecht, VNO/NCW en MKB-Nederland is in 2004 een Introductieregeling Reprorecht voor het Bedrijfsleven afgesproken, welke in 2005 met instemming van het College is verlengd. VNO-NCW en MKB-Nederland hebben in 2006 aangegeven geïnteresseerd te zijn in continuering van de huidige reprorechtregeling voor het bedrijfsleven met Reprorecht. Hierover zal door partijen in de loop van 2007 verder worden gesproken binnen de zogeheten Monitorgroep.

Inning publieke sector

Stichting Reprorecht heeft in 2006 overeenstemming bereikt met de Vereniging van Samenwerkende Nederlandse Universiteiten (VSNU) over een reprorechtregeling over de jaren 2003 tot en met 2009. Partijen zijn bovendien overeen gekomen dat zij ter bepaling van een redelijke door de VSNU te betalen reprorechtvergoeding vanaf 2010 gedurende de looptijd van deze overeenkomst gezamenlijk onderzoek zullen verrichten naar het totale jaarlijkse kopieervolume binnen de universiteiten, evenals het percentage kopieën ten aanzien waarvan de reprorechtvergoeding verschuldigd is.

Optimalisering repartitie

Stichting Reprorecht heeft eind 2006 besloten tot het starten van onderzoek in 2007 naar de doorbetaling van vergoedingen door uitgevers aan hun auteurs. Daarnaast zal worden gestart met een analyse van de administratieve processen rondom de repartitie en het Auteursfonds, om mogelijke knel- en verbeterpunten te inventariseren. Het doel van het onderzoek is om vast te stellen op welke wijze uitgevers invulling geven aan de plicht om een deel van de ontvangen reprorechtvergoedingen door te betalen aan de auteurs. In het onderzoek worden uitgevers betrokken in de categorieën Vak- en wetenschappelijke tijdschriften, Vak- en wetenschappelijke boeken, en Educatieve geschriften. Onderzocht wordt of de berekeningsystematiek in orde is, de concrete berekeningen juist zijn, en of de berekende bedragen volledig en tijdig worden uitgekeerd. Daarnaast moet ook duidelijk worden hoe de uitgever aan de auteurs tot uitdrukking brengt het reprorechtgelden worden doorbetaald. De reikwijdte van de controles richt zich op de verdeling van de binnenlandse gelden. Uitgevers van kranten en publiekstijdschriften worden niet onderzocht omdat de betrokken auteurs via de Stichting Nieuwswaarde vergoedingen ontvangen.

5.6. Stichting De Thuiskopie

Rechten van Amerikaanse uitvoerende kunstenaars

In 2003 is een gerechtelijke procedure gestart over onder meer de vraag of Amerikaanse uitvoerende kunstenaars in Nederland aanspraak kunnen maken op thuiskopievergoedingen. In 2005 is de rechtbank Amsterdam tot het oordeel gekomen dat buitenlandse uitvoerende kunstenaars uit landen die geen partij zijn bij het Verdrag van Rome (waaronder de Verenigde Staten) geen aanspraak hebben op thuiskopievergoedingen Audio, noch op de Thuiskopievergoeding Video. Thuiskopie heeft tegen deze uitspraak hoger beroep ingesteld. In 2006 kon de rechter niet komen tot een definitieve uitspraak in hoger beroep. Een uitspraak wordt verwacht in 2007.

Statutenwijziging

In het kader van de uitvoering van het plan van aanpak dat Stichting De Thuiskopie heeft opgesteld naar aanleiding van aanbevelingen van het College (zie daarover nader paragraaf 3.1.), heeft Stichting De Thuiskopie een wijziging van haar statuten ter goedkeuring voorgelegd aan het College. Het College heeft in 2006 deze goedkeuring verleend.

Stobi

In 2005 heeft een groot aantal importeurs en fabrikanten van blanco informatiedragers Thuiskopie en de onderhandelingsstichting SONT gedagvaard in een bodemprocedure. Achtergrond van deze procedure zijn de verschillen van mening tussen partijen over de hoogte van de thuiskopievergoedingen en de parameters waarmee rekening moet worden gehouden bij het bepalen van de hoogte van de vergoeding. In 2006 kon de rechtbank niet komen tot een eindvonnis in deze zaak.

Andere gerechtelijke procedures

In 2006 kon de rechtbank niet komen tot een eindvonnis in een geschil tussen Stichting De Thuiskopie en Irda over de restitutie van uitgekeerde gelden voor uitvoerende kunstenaars alsmede over de het afleggen van financiële verantwoording door Irda. In 2006 was Stichting De Thuiskopie voorts betrokken bij enkele andere gerechtelijke procedures, waarbij onder meer aan de orde kwam of bepaalde vormen van verkoop van blanco informatiedragers via internet onder een vergoedingsplicht vallen.

5.7. Stichting Leenrecht

Tussen Stichting Leenrecht, bibliotheken en uitgevers van multimediaproducten (o.a. CD-roms) bestond jarenlang onenigheid over de vraag of voor het uitlenen van multimediaproducten een leenrechtvergoeding verschuldigd was, of dat de producenten met een beroep op hun verbodsrecht het uitlenen van deze producten konden verbieden. Terwijl de onenigheid liep, zijn door Leenrecht voor deze uitleningen wel vergoedingen geïnd bij de bibliotheken. Leenrecht heeft echter gewacht met het uitbetalen van deze gelden aan rechthebbenden. Tussen bibliotheken en uitgevers van

multimediaproducten is in 2006 een akkoord bereikt over het uitlenen van deze producten, waarmee een jarenlange onenigheid is beëindigd. Het akkoord komt er kort gezegd op neer dat multimediaproducten in beginsel zonder voorafgaande toestemming mogen worden uitgeleend, mits daarvoor een leenrechtvergoeding wordt betaald. Deze vergoeding wordt vervolgens door Leenrecht geïnd en verdeeld. Door dit akkoord kon Leenrecht ook uitvoering geven aan de verdeling onder rechthebbenden van de eerder voor deze werken geïncasseerde gelden.

5.8. Cedar

Cedar BV is het facilitair bedrijf van verschillende collectieve beheersorganisaties, namelijk voor Leenrecht, Reprorecht en Thuiskopie. Cedar draagt voor deze organisaties zorg voor verschillende uitvoeringsactiviteiten. Daarnaast verzorgt Cedar dienstverlening aan enkele andere auteursrechtenorganisaties, niet zijnde collectieve beheersorganisaties in de zin van de wet: de Stichting Lira (vergoedingen voor onder andere literaire auteurs), Stichting Nieuwswaarde (vergoedingen voor het gebruik van journalistieke werken), Stichting Musicopy (vergoedingen voor het gebruik van bladmuziek) en Stichting Pro (vergoedingen voor het kopiëren in onderwijspublicaties). Sinds 2005 ligt de zeggenschap over Cedar, welke voorheen bij Buma lag, bij de stichtingen die haar diensten afnemen.

6. Financiële verantwoording

De totale ontvangsten en de uitgaven van het College in 2006 waren begroot op € 235.055. Deze begroting is goedgekeurd door de Minister van Justitie, de collectieve beheersorganisaties gehoord, en is als bijlage bij dit verslag gevoegd. De ontvangsten in 2006 kwamen uit op € 246.859. De uitgaven kwamen uit op € 181.559, zodat per saldo in 2006 een overschot is geboekt van € 65.300. De vergoedingen van de voorzitter en leden zijn vastgesteld bij besluit van de Minister van Justitie van 19 december 2003, en zijn nadien geïndexeerd. In dit verband zij opgemerkt dat de huidige vergoedingen van de voorzitter en leden zijn gebaseerd op een geschatte werkbelasting van twee tot drie dagen per maand. Deze schatting is gebaseerd op de situatie ten tijde van de aanvang van de werkzaamheden. Gaandeweg zijn de werkzaamheden uitgebreid, hetgeen ook tot gevolg heeft dat de werkbelasting voor de voorzitter en leden is toegenomen. Het College tekent thans aan dat het derhalve nodig zal zijn de vergoedingen bij te stellen. Een voor de hand liggend moment daarvoor is de afloop van de eerste benoemingsperiode van de voorzitter en leden (medio 2007). Het College komt hierop terug in zijn begroting voor 2007.

Het secretariaat van het College is voorlopig ondergebracht bij een medewerker van het Ministerie van Justitie. In 2007 wordt de invulling van de secretariaatsfunctie opnieuw bezien. Daarbij zal onder meer rekening worden gehouden met de voorgenomen wijziging van de toezichtswet en de daardoor verwachte taakverzwaringen voor het College. Zoals in dit jaarverslag op verschillende plaatsen al is aangegeven, zijn de activiteiten in de loop van 2006 sterk toegenomen. Deze toename houdt met name verband met de verschillende onderzoeken die in gang zijn gezet en de rapportages die daarover zijn uitgebracht. Daarnaast is er sprake van een toename van de reguliere werkzaamheden. Steeds vaker benaderen externen het College met vragen, klachten en verzoeken met betrekking tot collectieve beheersorganisaties. De verwachting is dat, naar mate het College meer bekendheid verkrijgt, deze reguliere werkzaamheden verder zullen toenemen. Aanvullende ondersteuning is 2006 is daarom wenselijk gebleken en in de loop van 2006 extern ingeleend bij de Stichting Centrum voor Arbeidsverhoudingen Overheidspersoneel (CAOP). Deze aanvullende ondersteuning richt zich met name op de administratieve taken en licht inhoudelijke taken, zodat de secretaris zich kan toeleggen op de meer inhoudelijke taken. Het College heeft er derhalve voor gekozen niet de inzet van de secretaris uit te breiden, maar naar verhouding goedkopere, aanvullende administratieve ondersteuning in te lenen. De aanvullende inzet wordt jaarlijks geëvalueerd en zonodig bijgesteld. Het College neemt derhalve voorlopig zelf geen personeel in dienst. Zodoende hoeft geen eigen personeelsadministratie worden gevoerd en kan de jaarlijkse inzet van administratieve ondersteuning eenvoudig worden aangepast aan de behoeften.

In 2003 is met het CAOP een huisvesting- en dienstverleningsovereenkomst gesloten. Een deel van de huisvestingskosten kan worden doorbelast aan andere organisaties, waardoor de bedrijfskosten van het College worden gedrukt. Jaarlijks wordt opnieuw besloten over verlenging.

7. Speerpunten 2007

Het College heeft zich ten doel gesteld om in 2007, naast de gebruikelijke toezichtswerkzaamheden met name aandacht te besteden aan de volgende onderwerpen:

a. *Onderzoek naar de bestuurlijke, financiële, juridische en persoonlijke relaties tussen de organisaties die betrokken zijn bij de inning en repartitie van gelden door collectieve beheersorganisaties*. Zie hierover nader paragraaf 3.3.3.

b. *Onderzoek naar de door collectieve beheersorganisaties en repartitieorganisaties aangehouden collectieve fondsen*. Zie hierover nader paragraaf 3.3.2.

c. *Onderzoek naar de door collectieve beheersorganisaties en repartitieorganisaties ingehouden beheerskosten*. Voor de bekostiging van hun dienstverlening houden de bij de inning en repartitie betrokken organisaties beheerskosten in. Het College heeft tot taak erop toe te zien dat deze inhoudingen geen te groot deel uitmaken van de voor repartitie bestemde gelden, zowel op zichzelf als cumulatief gezien. Voorts wil het College erop toezien dat de verschillende inhoudingen ten behoeve van beheerskosten en collectieve fondsen, in hun geheel beschouwd, geen te groot deel uitmaken van de voor repartitie bestemde gelden. Weliswaar gaat het bij beheerskosten en bij fondsenvorming om verschillende inhoudingen, doch zij kunnen er cumulatief gezien toe leiden dat een groot deel van de geïnde gelden niet wordt gereparteerd. Dit geldt temeer waar verschillende organisaties in één en hetzelfde repartitieproces bedragen inhouden voor zowel beheerskosten als collectieve fondsen.

d. *Onderzoek naar de door collectieve beheersorganisaties gehanteerde geschillenregelingen*. Zie hierover nader paragraaf 3.3.1.

- - -

Bijlagen

I. Begroting 2007

II. Staat van baten en lasten 2006

Bijlage I

Begroting 2007

	Gerealiseerd 2006	Begroot 2006	Begroot 2007
Baten			
Bijdragen CBO's	€ 235.044,00	€ 226.044,00	€ 218.995,00
Bijdragen in huisvestingskosten	€ 9.000,00	€ 9.000,00	PM
Vrijval tbv adm ondersteuning			€ 25.000,00
Korting cbo's			€ 9.000,00
Vrijval tbv onderzoeksreserves			€ 16.458,00
Bankrente	€ 2.997,00		
	€ 247.041,00	€ 235.044,00	€ 269.453,00
Lasten			
Vergoeding voorzitter en leden	€ 86.144,00	€ 86.144,00	€ 102.593,00
Vergoeding secretariaat	€ 64.260,00	€ 64.260,00	€ 64.260,00
Herziening positie secretariaat			PM
Vergoeding adm. Ondersteuning	€ 22.110,00	€ 50.000,00	€ 40.000,00
Reis-en verblijfkosten	€ 2.600,00	€ 2.600,00	€ 2.600,00
Bedrijfskosten	€ 29.664,00	€ 26.000,00	€ 30.000,00
Omzetbelasting op bedrijfskosten		€ 1.000,00	
Voorlichting	€ 1.383,00	€ 4.000,00	€ 4.000,00
Onderzoekskosten	€ 12.153,00	PM	€ 25.000,00
Overige en onvoorziene kosten	€ 52,00	€ 1.040,00	€ 1.000,00
Plaatsvervangend lid	€ 6.730,00		
	€ 225.096,00	€ 235.044,00	€ 269.453,00
Saldo	€ 21.945,00	€ 0,00	

Bijlage II

Rekening van lasten en baten over 2006

	Gerealiseerd 2006	Begroot 2006	Begroot 2007
Baten			
Bijdragen collectieve beheersorganisaties	€ 235.044	€ 226.044	€ 218.995
Bijdragen in huisvestingskosten	€ 8.250	€ 9.000	PM
Bankrente	€ 3.565	€ 0	
	€ 246.859	€ 235.044	€ 218.995
Lasten			
Vergoeding voorzitter en leden	€ 92.874	€ 86.144	€ 102.593
Vergoeding secretariaat 2006	€ 64.260	€ 64.260	€ 64.260
Herziening positie secretariaat			PM
Vermindering vergoeding secretariaat 2005	-€ 32.000		
Vergoeding administratieeve ondersteuning	€ 22.108	€ 50.000	€ 40.000
Reis en verblijfskosten	€ 1.081	€ 2.600	€ 2.600
Bedrijfskosten	€ 30.318	€ 27.000	€ 30.000
Voorlichting	€ 3.908	€ 4.000	€ 4.000
Onderzoekskosten		PM	€ 25.000
Overige kosten	-€ 990	€ 1.040	€ 1.000
	€ 181.559	€ 235.044	€ 269.453
Batig saldo 2006	€ 65.300		
Begrotings tekort 2007			€ 50.458

Balans per 31 december 2006

Activa		
Te ontvangen huurbijdrage Justitie en BZK 2005 en 2006		€ 17.190
Banksaldo		€ 134.353
		€ 151.543
Passiva		
Te betalen kosten		
Vergoeding secretariaat	€ 64.260	
Vergoeding plaatsvervangend lid	€ 6.730	
Reiskosten	€ 2.600	
		€ 73.590
Reservering onderzoekskosten		
Saldo eind 2005	€ 20.698	
Besteding 2006	€ 12.952	
		€ 7.746
Cumulatief batig saldo		
Stand 1 januari 2006	€ 4.907	
Batig saldo 2006	€ 65.300	
Stand eind 2006		€ 70.207
		€ 151.543